

Hanaa Singer (toinen oikealta) oli iloinen voidessaan tavata lahjoittajia ja puhua vielä kerran Syyrian lasten puolesta. Ilari Schouwvliieger, Vladimira Therman, Maria Bondestam sekä Joanna Danielsson olivat aktiivisia YHDESSÄ-haasteen levittäjiä. Haasteeseen vastasi yhteensä 31 yritystä, 3 säätiötä sekä 9 yksityishenkilöä.

“En koskaan ole menettänyt uskoani ihmisyyteen”

UNICEFin suurinta humanitaarisen avun operaatiota Syyriassa johtanut Hanaa Singer näki aivan liikaa kuolemaa, mutta uskoo yhä Syyrian lasten tulevaisuuteen.

– Erääseen kouluun iski itsemurhapommittaja, isku tappoi 40 lasta. Kun vierailin siellä kuukautta myöhemmin, lapset sanoivat minulle, että tulisivat kouluun vaikka kaikki olisi rikki. He istuivat vaikka lattialla lasinsirpaleiden keskellä, **Hanaa Singer** kertoo hiljaiselle yleisölle.

Juuri tällaisista syistä Singer jaksoi jatkaa omaan työhönsä. Lapset halusivat jatkaa elämäänsä, ja he halusivat itselleen tulevaisuuden.

Syyriassa on käynnissä 8. vuosi sotaa. Sen uhriluku on vain arvio, tällä hetkellä puhutaan yli 500 000 kuolleesta. Vuoden 2014 jälkeen uhrimäärää ei enää ole kyetty todistettavasti laskemaan. Syyria on ollut YK:n historian suurin humanitaarisen avun operaatio.

Hanaa Singerin tehtävä oli kerätä joka vuosi rahoitus UNICEFin elintärkeälle työlle maassa, johtaa 200 hengen maatoimistoa ja huolehtia henkilökunnan jaksamisesta erittäin vaikeissa ja vaarallisissa oloissa. Hänen tehtävänsä oli myös tehdä vaikeita päätöksiä yhdessä tiimin kanssa – kaikkea tarvittavaa rahoitusta ei näin valtavaan kriisiin koskaan saatu, ja silloin on valittava, mitä jätetään tekemättä. Kaikki valinnat tarkoittavat ihmishenkiä.

Singerin esitys on täynnä koskettavia tarinoita. Se on myös täynnä palavaa intoa, ja esimerkkejä UNICEFin työn merkityksestä. Asioista, joita emme näe TV-uutisissa.

Singer kertoo, että Syyrian sodassa on käytetty sotataktiikkana muun muassa piirityksiä, vedensaannin katkaisua ja iskua siviilikohteisiin.

UNICEF tekeekin ympäri vuorokauden työtä taatakseen ihmisille puhtaan veden. Insinöörit ovat korjanneet tuhatta vesijohtoverkostoa ja pumppausasemia, ja uutta putkistoa on rakennettu kilometreittäin. UNICEF on myös toimittanut polttoöljyä pumppausasemille pitääkseen ne toiminnassa. Tarvittaessa puhdasta vettä toimitetaan tilapäisesti säiliöautoilla. Singer kertoo myös mielenkiintoisen yksityiskohdan siitä, miten UNICEF on vaikuttanut käytännössä lähes kaikkien syyrialalaisten puhtaan veden saantiin. Koko vesijohtoverkoston vesi on puhdistettu UNICEFin toimittamalla kloorilla, jota Syyrian hallitus ei saa tuoda maahan.

Hanaa Singer tietää, että niin kauan kuin lapsilla on unelmia, on myös toivoa. Erään koulutytön unelma kuitenkin hämmensi häntä.

– Tyttö unelmoi, että koulun päätyyn rakennettaisiin muuri. Kun kyselin tarkemmin miksi, sain kuulla että viereisessä rakennuksessa oli sala-ampuja, joka huvikseen tähtäsi lapsia, ja joskus myös vahingoitti heitä. Niinpä me rakensimme sen muurin, ja nimesimme sen ”Toivon muuriksi”! Singer kertoo.

Vain joka kolmas Syyrian sairaaloista on enää toiminnassa. Sitä myötä on romahtanut paitsi perusterveydenhuolto, myös rokotuskattavuus. UNICEFin, WHO:n ja jäljellä olevien terveystyöntekijöiden yhteistyöllä yleinen rokotuskattavuus on kuitenkin saatu nousemaan 20 prosentista 70 prosenttiin. UNICEF on pystynyt rokottamaan lapsia myös alueilla, joissa rokotukset ovat kokonaan lakaneet.

– Valtavasta työvoitosta kertoo sekä veden että terveydenhuollon osalta se, ettei viimeiseen 3-4 vuoteen ole puhjennut suuria tautiepidemioita. Jos jossain ilmeni esimerkiksi koleratapaus, se pystyttiin taklaamaan heti, Singer kertoo.

Hanaa Singer puhuu useaan kertaan syyrialaisen valtavasta periksiantamattomuudesta, suomalaisittain sanottuna sisusta. Hän jaksaa painottaa myös humanitaarisen työn tekijöiden sitoutumista ja olosuhteita.

– Olin 10 päivää Aleppossa, juuri kun sen itäosaa pommitettiin. Taivas oli öisin pommituksista valkeana. UNICEFin työntekijät nukkuivat kellarissa kuten muutkin, ja lähtivät joka aamu aikaisin töihin, tietämättä mitä päivä tuo tullessaan heille tai heidän perheilleen. On vaikea kuvailla sitä kunnioitusta, jota kenttähenkilöstöä kohtaan tunnen, Hanaa Singer sanoo.

– Syyrialaiset haluavat tehdä kaikkensa pystyäkseen jatkamaan elämää. Moni tekee myös vapaaehtoistyötä. Yksi vapaaehtoisistamme, 24-vuotias opiskelija, kuoli tuon kymmenen päivän aikana hakiessaan lapsia UNICEFin lapsiystävälliseen tilaan.

Kaikkein traumaattisinta sota on aina lapsille. Singer kertoo, että neljäsosa syyrialaisista lapsista on alttiina mielenterveysongelmille sodan vuoksi.

– Kun juttelin Aleppossa lasten kanssa, hypähtelin itse tahtomattani pommitusten äänistä. Se huvitti heitä, vaikka hymyt eivät olleet normaalin iloisia. Näin epänormaaleihin oloihin lapset ovat joutuneet tottumaan. Myöhemmin he kertoivat myös kokemuksistaan pitkien pommitusten jälkeen. Siitä, kun eivät viikkokausiin päässeet ulos päivänvaloon, painajaisistaan ja ruumiiden hajusta, Singer jatkaa.

Hanaa Singer on tehnyt työtä maailman lasten hyväksi 27 vuotta. Tuohon aikaan mahtuu kokemuksia paitsi Syyriasta, myös muun muassa Burundista, Kazakstanista, Haitista ja Nepalista. Monen sattuman summana hän viettää nyt viimeistä UNICEF-työpäiväänsä Suomessa, puhuen vielä kerran Syyrian lasten puolesta.

– Meidän täytyy yhdistää kaikki hyvyytemme voima ihmisyyden puolesta. Syyrian lapset eivät saa luovuttaa ja menettää toivoaan. Emme koskaan jätä heitä yksin, emme sittenkään kun aseet hiljenevät. He ovat sitkeytensä todistaneet, ja juuri he tulevat rakentamaan Syyrian uudelleen, Singer lopettaa.

Ensi viikolla hän aloittaa muissa YK-tehtävissä Sri Lankassa.

Madayan piiritys on ollut yksi sodan karmaisevimmista toimista.

- En ikinä unohda, kun vihdoinkin pääsimme läpi. Kello oli yhdeksän illalla ja oli pilkkopimeää, ainoa valo tuli saattueemme autoista. Lapset olivat liian heikkoja reagoidakseen tuloomme. Aikuiset kysyivät toimmeko ruokaa. Eräs äiti kertoi 17-vuotiaan poikansa menehtyneen samana aamuna aliravitsemukseen. Ihmiset kertoivat meille muun muassa ruohon syömisestä.
- Niin sanotussa terveystieteessä – yhdessä kellarihuoneessa – lääkäri vei minut huoneen ainoan sängyn luo. Muut potilaat makasivat lattialla. Sängyllä makasi kaksi luurangonlaihaa nuorta poikaa. Heistä toinen, 16-vuotias Ali, menehtyi siinä silmiemme alla.
- Meillä oli hyvin rajattu aika olla Madayssa, ja teimme sinä aikana kaikkemme kouluttaaksemme vapaaehtoisia hoitamaan lasten aliravitsemusta ja terveyttä niillä tarvikkeilla, jotka toimme. He tekivät myöhemmin upeaa työtä ja pelastivat monen lapsen hengen, Singer kertoo.